

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 48Ek/2909/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123458797
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martina Rusnáková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123458797.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Mesto Hriňová, IČO: 00 319 961, A. XXXX, XXX XX B., právne zast.: JUDr. Jana Sivoková, advokát, Partizánska cesta 1465, 962 05 Hriňová, proti povinnému: C. D. E., nar. XX.XX.XXXX, A. XXXX, XXX XX B., vedenej súdnym exekútorom: Mgr. Slavomír Nosko, súdny exekútor, exekútorský úrad Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, pod sp. zn. 379EX 944/23, o vymożenie nepeňazného plnenia, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 48Ek/2909/2023 zo dňa 08.04.2024, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 48Ek/2909/2023 zo dňa 08.04.2024 z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 05.12.2023 domáhal od povinného vymożenia nepeňazného plnenia: „Vypratanie pozemku parc.č. KNC 24651 (trvalý trávny porast) o výmere 2149 m², nachádzajúci sa v k.ú. B., zapísaný na LV č. XXXX vedenom na Okresnom úrade Detva, katastrálny odbor, a jeho odovzdanie oprávnenému.“, na základe exekučného titulu - Uznesenie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 16C/13/2023 zo dňa 27.04.2023, právoplatné dňa 11.05.2023 a vykonateľné dňa 01.09.2023 (ďalej len „Exekučný titul“).

2. Poverením zo dňa 14.12.2023 poveril súd vykonaním exekúcie súdneho exekútora F. G. H., súdny exekútor, exekútorský úrad Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, ktorý ju vedie pod sp. zn. 379EX 944/23.

3. Uznesením sp. zn. 48Ek/2909/2023 zo dňa 08.04.2024 vyšší súdny úradník návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) zamietol (výrok I.) a oprávnenému ani povinnému nárok na náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nepriznal (výrok II.). V odôvodnení uznesenia vyšší súdny úradník v podstate uviedol, že povinný žiadal exekúciu zastaviť z dôvodu, že oprávneného žiadal o odkúpenie náhradného pozemku na následné prevádzkovanie svojej činnosti, o čom do dňa podania návrhu na zastavenie exekúcie nemal stanovisko oprávneného, čo založilo prekážku vymáhateľnosti nároku oprávneného, a zároveň žiadal o odklad exekúcie do právoplatnosti rozhodnutia o návrhu na zastavenie exekúcie. Oprávnený uviedol, že povinný si svoje povinnosti uložené exekučným titulom nesplnil. K námietke povinného, ktorý žiadal odkúpiť od oprávneného alternatívny pozemok oprávnený uviedol, že návrh povinného bol F. B. zamietnutý, o čom bol povinný upovedomený po podaní jeho návrhu na zastavenie exekúcie. Súd mal taktiež z odôvodnenia exekučného titulu za preukázané, že v konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen sp.zn. 16C/13/2023 strany konania (oprávnený a povinný) dospeli pred prvým pojednávaním ku konsenzu, kedy sa im podarilo ukončiť spor dohodou, ktorá je výrokom predmetného rozhodnutia. Uznesenie o schválenom zmiere bolo vydané dňa 27.04.2023. Žalovaný bol zaviazaný na vypratanie a odovzdanie predmetného pozemku

do 31.08.2023. Súd po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a priloženými prílohami mal za preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výroku právoplatného a vykonateľného exekučného titulu nesplnil. Žiadosť povinného zo dňa 04.01.2024 adresovaná oprávnenému nie je pre toto konanie nijako relevantná, nakoľko jej výsledok by vykonateľnosť exekučného titulu nijako neovplyvnil. Z uvedeného vyplynulo, že exekúcia a aj exekučné konanie sa začali dôvodne. Poverenie na vykonanie exekúcie tak bolo vydané na podklade predloženého právoplatného a vykonateľného exekučného titulu. Vzhľadom na uvedené vyšší súdny úradník návrh povinného na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol. Keďže v konaní súvisiacom s návrhom povinného na zastavenie exekúcie si povinný ani oprávnený trovy konania neuplatnili, súd rozhodol tak, že ich oprávnenému ani povinnému nepriznal.

4. Proti uzneseniu podal povinný v zákonnej lehote sťažnosť a zdôraznil, že pozemok, ktorý je predmetom vypratania, nikdy nezačal užívať neoprávnene, nakoľko mal uzatvorenú nájomnú zmluvu s oprávneným od roku 2004 do roku 2009. Od roku 2010 doteraz, tj. cca 15 rokov, sa snažil komunikovať s oprávneným, aby som legalizoval užívanie predmetného pozemku, avšak neúspešne. Aj dňa 04.01.2024 požiadal oprávneného o odkúpenie náhradného pozemku parc. č. 24419/1, ktorý je nevyužívaný, na ktorom by mohol mať svoje skladové priestory, avšak zo strany oprávneného dostal zamietavú odpoveď. Povinný konštatoval, že vypratanie predmetného pozemku, by bolo pre neho likvidačné, nakoľko by ďalej nemohol realizovať svoju podnikateľskú činnosť. Pre úplnosť povinný poukázal na to, že súd nerozhodol o jeho návrhu na odklad exekúcie, keďže súd zamietol len návrh na zastavenie exekúcie. S poukazom na všetko uvedené navrhol, aby súd zmenil napadnuté uznesenie tak, že predmetnú exekúciu zastaví.

5. Oprávnený so sťažnosťou povinného nesúhlasil a považoval ju za nedôvodnú. Oprávnený zotrval na svojom prechádzajúcom vyjadrení a opätovne poukázal na to, že po vzniku exekučného titulu nenastali skutočnosti, ktoré by viedli k zániku vymáhaného nároku alebo by bránili jeho vykonateľnosti, exekučný titul nebol zrušený a tiež tu nie sú iné skutočnosti, pre ktoré by bola exekúcia neprípustná. Tvrdenia povinného sú právne nedôvodné. Oprávnený žiadal sťažnosť povinného zamietnuť.

6. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

8. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

9. Podľa § 239 ods. 1, 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

10. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

11. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

12. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

13. S poukazom na vyššie uvedené a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal sťažnosťou napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie treba považovať za vecne správne a sťažnosť povinného proti nemu tak logicky za nedôvodnú. V danom prípade vyšší súdny úradník v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, ktorý zároveň aj dostatočným spôsobom právne odôvodnil. Vyšší súdny úradník sa v napadnutom uznesení riadne vysporiadal so všetkými relevantnými argumentmi povinného uvádzanými v návrhu na zastavenie exekúcie. Takýto postup súdu má oporu v právnych predpisoch a bol odôvodnený do tej miery, ktorá postačuje na záver o ústavnej konformite napadnutého uznesenia. Sudca sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka a v podrobnostiach naň odkazuje. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 7 odôvodnenia tohto rozhodnutia, s poukazom na nesúhlas povinného prezentovaný v sťažnosti a k zvýrazneniu správnosti napádaného rozhodnutia, sudca nad rámec zákona (§ 202 ods. 2 Exekučného poriadku) dodáva:

14. Súd konajúc sudcom uvádza, že vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie z dôvodu, že tento nepreukázal žiaden zákonný dôvod na zastavenie

exekúcie. Sudca pritom konštatuje, že dokonca aj z tvrdení samotného povinného mal za preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výroku právoplatného a vykonateľného exekučného titulu nespĺnil, preto sudca konštatuje, že exekúcia vedená na podklade predloženého právoplatného a vykonateľného exekučného titulu začala dôvodne. Povinný v podanej sťažnosti opätovne argumentoval žiadosťou o odkúpenie pozemku zo dňa 04.01.2024, ktorá nie je pre predmetné exekučné konanie relevantná a nemá vplyv na prebiehajúcu exekúciu.

15. K tvrdeniu povinného o tom, že vyšší súdny úradník sa v napadnutom uznesení nevysporiadal s jeho námietkou týkajúcou sa odkladu exekúcie súd uvádza, že odôvodnenie napadnutého uznesenia je dostatočné, vyšší súdny úradník sa zaoberal pre vec významnými argumentmi a odôvodnenie napadnutého uznesenia je v celom rozsahu racionálne a presvedčivé. Sudca napriek uvedenému dodáva, že čo sa týka odkladu exekúcie, vyšší súdny úradník v bode 3. odôvodnenia napadnutého uznesenia sa uvedeným argumentom povinného zaoberal a uviedol, že „Povinný dňa 05.03.2024 podal Návrh na zastavenie exekúcie (ďalej „Návrh povinného“), ktorý bol súdnemu exekútorovi doručený dňa 07.03.2024 v zákonom stanovenej lehote 15 dní od doručenia Upovedomenia o začatí exekúcie a ktorý podľa § 61k ods. 4 písm. b) Exekučného poriadku má odkladný účinok.“

16. Záverom súd uvádza, že judikatúra súdov (vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky) nevyžaduje, aby odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní odpovedalo na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Súd preto nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými tvrdeniami povinného, ktoré nie sú právne relevantné a nemajú rozhodujúci význam pre rozhodnutie súdu o sťažnosti povinného (pozri napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo dňa 16.03.2005).

17. Vzhľadom na skutočnosť, že uznesenie vyššieho súdneho úradníka je vecne správne a zo sťažnosti povinného nevyplývajú žiadne dôvody, pre ktoré by malo byť toto uznesenie zrušené alebo zmenené, súd sťažnosť povinného proti uzneseniu sp. zn. 48Ek/2909/2023 zo dňa 08.04.2024 podľa § 250 ods. 1 Exekučného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

18. O trovách sťažnostného konania súd nerozhodoval, keďže neboli účastníkmi konania uplatnené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).